

ZWIASTUN

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Zgiełk cmentarnego zamieszania, aby zdążyć na wszystkie groby. Znicze, zapalki, chryzantemy, zakupy, ciocia, obiad itd. Kolejny trzydniowy weekend, kolejne święta. Czy znalazłem, znalazłam chwilę, żeby tak naprawdę pomyśleć o przemijaniu, o Spowiedzi Świętej i Eucharystii.

Tylko w kościele mówi się, że po śmierci sąd Boży, niebo albo piekło. Tylko w kościele mówi się o Świętości, że to dzień tych, naszych bliskich, już świętych, że ja mogę być świętym.

Papież Franciszek, w wywiadzie udzielonym kilkanaście dni temu dla czasopisma "La Civiltà Cattolica" mówi:

"Widzę świętość w Ludzie Bożym, jego świętość powszednią. Jest to «klasa średnia świętości», której wszyscy możemy być częścią ...Widzę świętość w cierpliwym Ludzie Bożym: kobieta, która wychowuje dzieci, mężczyzna, który pracuje, aby przynieść do domu chleb, chorzy, starzy księża, którzy mają wiele ran, ale uśmiechają się, ponieważ służyli Panu, siostry zakonne, które pracują wiele i żyją świętością ukrytą. To jest dla mnie świętość powszednia. Często łączę świętość z cierpliwością, czyli niesienie ciężaru wydarzeń i okoliczności życia, ale także w stałości podążania naprzód, dzień za dniem. To jest świętość Kościoła walczącego. To jest świętość moich rodziców: mojego ojca, mojej mamy, mojej cioci".

Czy mamy tego świadomość?

Ks. Grzegorz

Data wydania 3. XI. 2013 r.

Numer 11(18) 2013 r.

W tym numerze:

Tradycja czy kremacja	Str.2
Oskar i Róża	Str.2
Pod sztandarem Matki Bożej.....	Str.2
Wolność trzeba stale zdobywać	Str.3
Z Maryją przez życie - wywiad	Str.3
Nekropolie na świecie	Str.4
Wiersze Doroty Chyczewskiej	Str.4
Myśli rymowane	Str.4

Błogosławiony przypomina:

„Moje święcenia kapłańskie miały miejsce w dniu, w którym zwykle tego sakramentu się nie udziela: 1 listopada obchodzimy bowiem Uroczystość Wszystkich Świętych i cała liturgia Kościoła jest nastawiona na przeżycie tajemnicy Świętych Obcowania i przygotowanie do Dnia Zadusznego”

(Jan Paweł II, Kraków 1996).

TRADYCJA CZY KREMACJA?

Pamięć o wielu cywilizacjach przetrwała wraz z grobami. To nie tylko sławne egipskie piramidy, ale skromne cmentarzyska odnajdowane przez archeologów świadczą, o tym, że ciała zmarłych otaczano szczególnym szacunkiem.

Ciało ludzkie od chwili chrztu świętego staje się świątynią poświęconą przez Ducha Świętego, natomiast prochy wyrażają zniszczenie ludzkiego ciała. Na cmentarzu modlimy się: „z prochu powstałeś i w proch się obrócisz, ale Pan cię wskrzesi w dniu ostatecznym. Żyj w pokoju”.

Rozwój cywilizacji i przenikanie kultur wschodu i zachodu przyczyniły się do pojawienia w Europie kremacji. Na początku Kościół sprzeciwiał się temu, gdyż była ona formą demonstracji antyreligijnej i znakiem sprzeciwu wobec wiary w zmartwychwstanie ciała. Obecnie kremacja jest dopuszczana „jeśli nie podważa wiary w zmartwychwstanie ciała” (KKK 2301, KPK kan. 1176 § 3).

W krajach Europy Środkowej i Wschodniej pokolenie, które było świadkiem okrucieństw hitlerowskiej eliminacji „rasy podludzi”, czyli Żydów, Romów i Słowian pamiętało kominy krematoryjne obozów koncentracyjnych. Tam palono stopy ludzkich ciał- bez pochówku, bez modlitwy, bez westchnienia. Na procesie w Norymberdze zdecydowano, że ciała zbrodniarzy zostaną spopielone bez miejsca stałego pochówku. Przyczyną takiej decyzji był strach przed uczynieniem z ich grobów pomników, przez ukrywających się nazistów.

Pokolenie naznaczone piętnem wojny odchodzi, a wraz z nim tradycyjny sposób grzebania zmarłych. W naszej polskiej tradycji były to rodzinne groby ziemne. Pod kopczykiem ziemi mieszają się prochy wielu pokoleń. Choć tabliczki wyblakły, wiemy że pod krzyżem spoczywają bliscy -taki łańcuch powiązań spleciony kodem genetycznym.

W naszym kraju coraz częściej spotykamy się z praktyką kremacji zwłok. Bardzo często dotyczy to osób zmarłych za granicą. Na pewno kremacja staje się jednym ze znaków XXI wieku. Dlatego Stolica Apostolska dekretem z 7 lipca 2011 roku zatwierdziła obrzęd spopielenia zwłok i normy wykonawcze związane z kremacją ciała ludzkiego.

„W oparciu o zatwierdzone normy i podane wskazania biskupi polscy stwierdzają:

OSKAR i RÓŻA

Niedawno przeczytałem książkę pod tytułem „**Oskar i Pani Róża**” autorstwa Erica — Emmanuela Schmitta. Tematem jej są ostatnie dni życia dziesięcioletniego chłopca chorego na raka. W tym czasie Oskar przeżywa 130 lat i odkrywa po kolei wszystkie etapy życia. Najpierw rodzi się, potem stopniowo dojrzewa, aby w końcu stać się dorosłym i zestarzeć się. Towarzyszy mu starsza wolontariuszka, którą nazywa Ciocią Różą. Ona pomaga mu uwierzyć w Boga, zrozumieć świat i dorosłych. Oskar poznaje Boga jako dobrego przyjaciela, któremu można zaufać, co według mnie pomogło mu w zaakceptowaniu swojego cierpienia i w przygotowaniu się na śmierć. Myślę, że ta lektura świetnie odda nam nastrój pierwszych dni listopada, które poświęcone są tym, którzy odeszli i potrzebują naszego modlitewnego wsparcia. Nam młodym jest ona znana, więc zachęcam dorosłych do jej przeczytania.

Filip Kowal

A/ Obrzędy pogrzebowe z Mszą Świętą i z ostatnim pożegnaniem włącznie, w których uczestniczy rodzina, wspólnota parafialna, przyjaciele i znajomi, powinny być celebrowane przed kremacją ciała ludzkiego. Natomiast po spopieleniu zwłok sprawuje się obrzęd związany ze złożeniem urny w grobie. Obrzędy pogrzebowe z ostatnim pożegnaniem należy celebrować w kościele lub kaplicy cmentarnej bądź w pomieszczeniu krematorium według form podanych w księdze liturgicznej zawierającej Obrzędy pogrzebu (**K a t o w i c e 1 9 9 1 , 2 0 1 2**) . Już w 1977 roku Stolica Apostolska wyjaśniła, że „nie wydaje się stosownym, aby nad prochami celebrowano obrzędy, które mają na celu uczczenie ciała zmarłego. Nie chodzi tutaj o potępienie kremacji, ale o zachowanie prawdziwości i czytelności znaku liturgicznego” (Dodatek do Obrzędów pogrzebu, nr 3).

B/ Jeśli jednak przemawiają za tym szczególne racje duszpasterskie lub powody natury praktycznej, obrzędy pogrzebowe, podane w księdze liturgicznej, można sprawować nad samą urną. Może to mieć na przykład miejsce wtedy, gdy czyjaś śmierć nastąpiła daleko od miejsca zamieszkania i kremacja ułatwia sprowadzenie doczesnych szczątków osoby zmarłej, a także, kiedy uczestnicy pogrzebu przybywają z daleka i trudno im być na dwóch częściach pogrzebu, czyli na Mszy Świętej połączonej z ostatnim pożegnaniem ciała zmarłego i, po pewnym czasie, na obrzędzie złożenia urny w grobie lub kolumbarium. Podczas obrzędu liturgicznego pogrzebu, po kremacji, urnę stawia się przed prezbiterium na stoliku nakrytym fioletowym kirem obok zapalonego paschału.

C/ Jeśli kremacja ma miejsce w innym terminie niż Msza Święta pogrzebowa i obrzęd ostatniego pożegnania, modlitwom towarzyszącym złożeniu urny w grobie może przewodniczyć kapłan lub diakon albo osoba specjalnie delegowana do tej funkcji. Obrzęd sprawowany jest przy udziale najbliższej rodziny, **b e z z e w n ę t r z n e j o k a z a ł o ś c i**.

D/ Kościół stanowczo sprzeciwia się praktyce rozrzucania prochów ludzkich w tzw. miejscach pamięci, na morzu, w górach lub w innych miejscach. Zarówno ciało, jak i prochy człowieka zawsze należy składać do grobu, w specjalnym kolumbarium lub w kaplicy na cmentarzu. Każde takie miejsce pochówku wyraża wiarę chrześcijanina w ostateczne zmartwychwstanie. Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni na 356. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Przemyślu, w dniach 14-16 października 2011 r. "

Mamy miesiąc listopad, miesiąc szczególnie poświęcony zmarłym. Nie zapominajmy, że oczekują oni na naszą modlitwę. Nie ograniczajmy się tylko do zapalenia znicza i ustawienia kolorowej chryzantemy na wypolerowanej płycie nagrobka. Wspomnijmy naszych zmarłych w wypominkach, różańcu, poświęćmy ich duszę w intencji mszalnej, żeby dać dobry przykład naszym dzieciom, na których modlitwę będziemy czekać po naszej śmierci.

D.W.K.

Pod Sztandarem Matki Boskiej Gwiazdy Nowej Ewangelizacji

W niedzielę **17.11.br** o **godz.18.00** w **Kościele p.w. Serca Jezusowego w Starachowicach** odbędzie się **WIECZÓR CHWAŁY**. Prowadzącymi spotkanie będzie Katolicka Wspólnota Modlitwy i Ewangelizacji, św. Dobrego Łotra z Radomia. Uroczystą Mszę Św. z homilią i modlitwą o uzdrowienie odprawi diecezjalny egzorcysta **ks.Sławomir Plusa**.

Ks. Sławomir i Wspólnota św. Dobrego Łotra oraz Grupa Modlitewna Odnowy w Duchu Świętym przy Kościele p.w. Serca Jezusowego zaprasza na tę uroczystość wszystkie starachowickie grupy modlitewne oraz wiernych, którzy pragną oddać Bogu chwałę.

"Wolność stale trzeba zdobywać. Nie można jej tylko posiadać.". Ten cytat bł. Jana Pawła II najbardziej chyba obrazuje święto, które przypada 11 listopada. Kiedy po 123 latach zaborów Polska odzyskała wreszcie tak upragnioną niepodległość, stało się jasne, że nie jest ona trwała i stabilna. Następne lata to okres kiedy Polacy zdobywają i poszerzają zakres tejże wolności. Powstania Śląskie, powstanie Wielkopolskie, wojna z sowiecką Rosją, bardzo jednoznacznie wskazuje na pragnienie nie tylko wolności, ale także pragnienie Polskości. Przez szereg następnych lat Polacy pokazywali całemu światu jaka jest cena wolności. Dziś o tę wolność wciąż musimy walczyć.

Do wolności wyzwolił nas Chrystus (Ga 5,1), ale dając nam tę wolność, wzywa nas do odpowiedzialności za siebie i innych. Wolność - to wybór pomiędzy dobrem, a złem. I choć Chrystus pragnie naszego zbawienia, to Zmartwychwstanie do którego jesteśmy zaproszeni musi być częścią naszego świadomego działania, zgodnego z Jego wolą.

11 listopada – oprócz historycznego przypomnienia powinien w nas wyzwalać uczucie chęci bycia wolnym, nie tylko w skali Narodu, ale także w skali pojedynczego obywatela; nie tylko w sferze społecznej, ale także w sferze duchowej. To w dużej mierze nasz wybór. W oparciu o Boże prawo umiemy i chcemy z tej wolności korzystać i wciąż ją zdobywać.

P.P.

Z MARYJĄ PRZEZ ŻYCIE

Rycerstwo Niepokalanej (łac. Militia Immaculatae, skrót MI, dawniej Milicja Niepokalanej) wg ksiąg prowadzonych w Niepokalanowie (Centrum Narodowe) istnieje około 260 wspólnot Rycerstwa. W świecie obecne są one w 46 krajach na 5-u kontynentach. Pismo „Rycerz Niepokalanej” ukazuje się w ponad 20 językach.

Rozmawiam z **p. Zofią Falkiewicz** - Prezesem Stowarzyszenia Niepokalanej w Starachowicach (z siedzibą w naszej Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej)

RMJ: Co to jest Rycerstwo Niepokalanej? - Odp. Z.F.: - To ruch maryjny – apostołski, który powstał 16 X 1917r. w Rzymie z inicjatywy Ojca Maksymiliana Kolbe i 7 kleryków franciszkańskich.

Jaki jest cel RN? Z.F.- Zdobyć cały świat przez Niepokalaną wg słów założyciela cyt. "starać się o nawrócenie grzeszników i o tych, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa, zwłaszcza o nawrócenie nieprzyjaciół Kościoła, o zjednoczenie chrześcijaństwa oraz o uświęcenie wszystkich pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej"

W jaki sposób dąży się do realizacji wyznaczonego celu? Z.F.- We wszystkie możliwe sposoby: przez modlitwę, post, pokutę, dobry przykład, wykorzystanie środków przekazu społecznego, prasę, radio, telewizję, zachęcanie do czytania Rycerza Niepokalanej i Małego Rycerzyka", rozpowszechniając Cudowny Medalik.

Jaki są warunki przynależności do MI? Z.F.- To przede wszystkim chęć woli przynależenia i oddania się w opiekę Matce Bożej, odmawianie Aktu Strzeleckiego, noszenie Cudownego Medalika, wpis do Księgi Rycerstwa Niepokalanej.

Jakie są formy przynależności do RN? Z.F. - Istnieją trzy formy (stopnie) :

MI-1 – indywidualne oddanie się Niepokalanej, stosownie do możliwości bez przyjmowania specjalnych zadań, czy dodatkowych zobowiązań.

MI-2 –organizowanie grupy, czyli koła, które prowadzą formacje członków i podejmują wspólne akcje (parafialne koło, stowarzyszenie)

MI-3 –to Ci, którzy pragną poświęcić cały swój czas apostołstwu zgodnie z ideałem RN – czynią posługę w niepokalanowskich centrach kierowniczych, domach maryjnych oraz przynależą do instytucji i zgromadzeń męskich i żeńskich o inspiracji kolbiańskiej.

Co jest bronią i atrybutem Rycerstwa Niepokalanej? Z.F. - Różaniec i Cudowny Medalik.

Czym jest czasopismo „Rycerz Niepokalanej”? Z.F. - Jest oficjalnym organem prasowym organizacji (ukazuje się od 1922r.) oprócz tego wydawane są w Wydawnictwie Ojców Franciszkanów - pisma dla dzieci, młodzieży i dorosłych pomocne w prowadzeniu formacji MI.

Ile osób liczy Stowarzyszenie Niepokalanej przy naszej Parafii? Z.F. - Na dzień dzisiejszy 103 osoby, ostatnia przyjęta w niedzielę 27 X br. – Paulina Pytel. Najstarsza ma 95 lat, a najmłodsza 11. Należą do nas również pojedyncze osoby z innych parafii w mieście. Asystentem parafialnego stowarzyszenia jest ks. G. Roszczyk.

Jakie działania były podejmowane w minionym okresie? Z.F. - Różne np. modlitwa przez wstawienie św. Faustyny (z ofiarą intencji na Caritas), apostołat Margaretka (modlitwa za kapłanów), włączanie się w ideę Adopcji Dziecka Poczętego, prowadzenie nowenn, współpraca z Różami Różańcowymi (Droga Krzyżowa, Różaniec), comiesięczne spotkania w 1-ą sobotę m-ca z Mszą Św. i intencja modlitwy na dany m-c, udział w uroczystościach parafialnych i świętach, inicjatywa powstania tablic upamiętniających 25-lecie parafii, wykonanych przez p. Dariusza Kruszyńskiego, ufundowanie witraża Niepokalanej, wyszukiwanie sponsorów, współfinansowanie i organizowanie wyjazdów dzieci i młodzieży z rodzin wielodzietnych do Niepokalanowa.

A co planujecie na najbliższy czas? Z.F. - Chcemy zaprezentować film o Cudownym Medaliku przed świętem 27 listopada w rocznicę objawień NMP św. Katarzynie Laboure. Udział w Godzinie Łaski (9 XII), uczestnictwo w Różańcu za zmarłych w 1-ą sobotę m-ca.

Dziękuję za rozmowę, a słowa - „Zostań Rycerzem Niepokalanej. Zawierz Jej swoje życie jak św. Maksymilian Kolbe” - niech będą wskazaniem w naszym życiu.

Z Panią Zofią Falkiewicz rozmawiała – RMJ

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej
w Starachowicach
Al. Najświętszej Maryi Panny 7
27-200 Starachowice

Tel.: 41 274 30 20

Str. internetowa: www.parafialazy.cba.pl

E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)

Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230

NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>

Nie wszystkie nekropolie są smutne, szare i pełne powagi. Są też cmentarze co najmniej... nietypowe.

Cmentarz w rumuńskiej miejscowości Sapanta nazywany jest "wesołym cmentarzem".

Naiwne obrazki na grobach z dużym poczuciem humoru pokazują zalety i wady zmarłych.

Kolorowe, z oryginalnymi nagrobkami.

Cmentarz w Chichicastenango_Gwatemala

Są parkami i galeriami sztuki pod gołym niebem. Niektóre daleko odbiegają od przeciętnych wyobrażeń, inne dostarczają aż nadto negatywnych emocji.

nekropolie na świecie

Wszystkich Świętych (łac. festum omnium sanctorum) i obchodzone następnego dnia Zadzuszki, to rzymskokatolickie uroczystości (uznaje je również część innych kościołów, w tym anglikański i wiele z luteranських) obchodzone w Polsce 1 i 2 listopada ku czci odpowiednio: wszystkich znanych i nieznanych świętych oraz wszystkich zmarłych. Przyzwyczajiliśmy się do oprawy związanej z obchodami tych dni w Europie: świece, kwiaty i modlitwy odmawiane w skupieniu. Wydaje mi się, że wielu z nas byłoby zaskoczonych spotykając 1 listopada na cmentarzu orkiestrę, lub dzieci puszczające latawce. A już nie wyobrażamy sobie mieszkania w takim miejscu jak ma to miejsce w nekropoliach, w różnych częściach świata. Odwiedzanie grobów jest zwyczajem znanym niemal wszystkim ludom, przekazywanym z pokolenia na pokolenia.

Miasto umarłych w Oseti Pdn.

Kalwiński cmentarz w Szatmarcseke we wschodnich Węgrzech

Chowanie zmarłych w łodziach było praktykowane przez ludy ugrofińskie. Do dziś grzebie się w ten nietypowy sposób.

Sagada na wyspie Luzon -Filipiny

Zawieszane wysoko na skałach trumny, wywołują niesamowite wrażenie. Zwyczaj przetrwał do dzisiaj i nadal jest praktykowany.

Moim nieobecny

Cmentarz

Przeczysz grzywkę wieńca

Kamienna cisza

Poprawię kołnierz zniczy

Szloch wiatru

Szeptę czule amen

Rozmowy retoryczne

Jeszcze chwilę

Smutna pociecha

Znowu jesteś

Rozdygotany spokój

Świadek życia

Wiersze Doroty Chyczewskiej

Wiara czyni cuda.

Nadzieja to nie ułuda.

A Miłość do Boga i ludzi
dobro w nas budzi.

*

Z zawiści nie ma korzyści dla ciała,
a dla duszy jest szkoda nie mała.

*

Nie jeden liberal komentując słowa papieża Franciszka,
podstępnie w naukę Kościoła, swe poglądy wciska.

B.A.J.

MYŚLI

RYMOWANE

Manila North Cemetery: cmentarz położony na 54 hektarach. Jedna z największych i najstarszych nekropolii w Manili (Filipiny). Od wszystkich innych cmentarzy na świecie wyróżnia go fakt, że poza zmarłymi, mieszkają tam ludzie. Miejsce to tętni życiem, słychać muzykę dobiegającą z „mieszkań”, śmiech dzieci bawiących się na grobowcach. Czuć zapach przyrządzonych potraw, gotujących się na czymś grobie. Zapytanie – dlaczego?

Jedyna odp. to - BIEDA !!!

ZWIASTUN katolicki miesięcznik parafialny ukazujący się w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach (Łązy)

Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Michał Celuch /rys/, Dorota Chyczewska, Irena Górecka /skład/, Aleksandra Juda, Renata Juda, Donata Witkowska-Kowal, Filip Kowal, Paweł Perchel / zdjęcia, str. www /, Paula Rączka , Lidia Wolszczak,